

Una reunió decisiva

Pujol-Roca: recta final

Sense arribar a tancar la crisi, la darrera reunió del Consell Nacional de CDC va obrir la porta a un possible retorn de Miquel Roca a la secretaria general del partit. Però la situació encara és fràgil i provisional, i qualsevol desenllaç és possible.

El 13-D havia de ser una data clau. Hi havia Consell Nacional de CDC a l'Hotel Bellaterra. La reunió va començar sense acord previ, i això que Roca i Pujol s'havien reunit dos dies abans. Deu hores més tard, després de molts passadissos, reunions paral·leles i intervencions amb tons més o menys crispats, hi havia pacte, o més aviat, empat. Pujol havia nomenat comitè executiu, qüestió que Roca volia ajornar fins a l'elecció del nou secretari general, i Roca havia aconseguit que el Consell aprovés un document sobre la relació amb Unió Democràtica de Catalunya. Cap dels dos no en sortia, a primera vista, ni derrotat ni guanyador, i la solució definitiva per a nomenar secretari general s'ajornava una vegada més fins al 31 de gener, quan es tornarà a reunir el Consell Nacional.

La nova direcció de CDC va ser aprovada per àmplia majoria: 226 vots a favor, 43 en contra i 27 en blanc. Cinc homes acostats a Roca no repeteixen: Josep Azuara, de política municipal, Antoni Marcet, de comunicació, Francesc Codina, d'acció social, Joan Aimerich, d'esports, i Enric Mauri, de Sanitat. Les noves incorporacions són persones vinculades a l'administració autonòmica: Xavier Trias, de Sanitat, Joan Vallvé, d'internacional, Jaume Rossell, d'esports, Ramon Juncosa, de coordinació sectorial, Antoni Cruells, de política municipal i Joaquim Triadú, de cultura. Finalment també s'ha incorporat a la nova executiva, com a representant de la JNC, Jaume Ciurana, que substitueix Feliu Guillaumes. La resta de membres de la nova direcció repeteixen, i Pujol ha deixat vacants dues places, cosa que s'interpreta com un petit gest envers Roca, perquè sigui ell qui les designi en el cas que torni a la secretaria general —el nou executiu és de 27 persones i els estatuts del partit permeten que n'hi hagi fins a 29—. Entre els sectors roquistes no ha agradat ni el fet que Pujol

Entre Miquel Roca i Jordi Pujol, els gestos valen més que mil paraules.

CARME PUERTOLAS

optés per nomenar nou executiu sense esperar el retorn de Roca, ni tampoc com ha quedat la correlació de forces, ja que han perdut la majoria.

Pujol va optar doncs per continuar la línia d'acció que s'havia proposat després del darrer congrés de CDC, de reforçar el seu paper en la direcció del partit. Però, per una altra banda, no va voler o no va poder, segons les fonts, tancar les portes al retorn de Miquel Roca, i va admetre a votació —fou aprovat per unanimitat— un text elaborat per l'antic secretari general sobre les relacions amb UDC. Pujol en principi era contrari a la votació del text perquè "inflava" el protagonisme d'Unió i deixava fora el partit la resolució d'uns problemes que són interns. En aquest

sentit Pujol va assenyalar que els problemes de CDC sobre els quals s'ha de debatre són, a més de la coalició, la política de pactes amb Madrid, el futur del moviment nacionalista, les relacions govern-partit i el funcionament de CDC.

Però el text es va arribar a votar. Les reunions del migdia, aprofitant la pausa de la sessió del consell, van ser clau a l'hora de decidir. Pujol va consultar diversos dirigents, afins a l'un i afins a l'altre, i finalment en va sortir un document, sensiblement diferent de l'inicial per les esmenes que va introduir-hi el president. Pels pujolistes, les pressions dels roquistes van ser molt fortes. Pels roquistes, Pujol va veure que el clima del partit demanava una entesa entre tots dos diri-

gents. Fos com fos, es va aprovar el document, que manté uns termes molt durs sobre les relacions amb Unió.

El text de la proposta que CDC ha fet arribar a UDC conté sis punts. El primer ratifica la voluntat d'enfortir i aprofundir la coalició en totes les instàncies d'acció política derivades de la seva participació electoral. El segon afirma que ambdós partits dirigiran tota la seva acció política "en el marc exclusiu de la coalició" i abonaran plenament les accions dels representants de la coalició. El tercer insta a millorar el funcionament del comitè d'enllaç entre ambdós partits. El quart ra-

tifica la voluntat de participar conjuntament en les pròximes generals, amb el compromís de "mantenir la unitat del grup parlamentari català, de respectar les seves decisions i de no qüestionar la representativitat dels seus portaveus". El cinquè fa referència a les municipals i afirma que, en cas que no hi hagi acord en un municipi, "ni la coalició ni els partits no es presentaran i, en cap cas, cap partit no entrarà en concurrència amb l'altre ni amb la coalició". Finalment, el sisè punt, després de manifestar l'interès de tots dos partits de trobar-se, remarca que "en el projecte comú de CiU, corres-

pon a CDC la principal responsabilitat, però UDC hi participa de forma solidària i lliure, acceptant ambdós partits la força que un i altre aporten a la coalició, que posen al servei d'aquesta per damunt dels seus legítims interessos partidistes". El text acaba amb un mandat que obliga l'executiva a informar dels resultats de les converses amb Unió abans d'un Consell Nacional extraordinari a celebrar com a molt tard, l'últim diumenge de gener.

Amb el document aprovat, Roca recuperava el seu argument inicial que oficialment havia motivat la seva decisió, i d'alguna manera se li obrien les portes per a tornar. De totes maneres, molts dirigents del partit recorden que ara com ara els acords entre Pujol i Roca són molt fràgils i solen durar poc, i que després del 13-D l'antic secretari general té més possibilitats, tot i que fins al 31-G, data del pròxim Consell, encara pot passar de tot. Segons els més roquistes, Roca tornarà amb un paper molt devaluat i sense gaires opcions de poder. En canvi, per sectors més propers al president, només pel fet que Roca torni, tot i havent-se enfrontat a Pujol obertament, ja és una victòria per a l'antic secretari general. Tot amb tot, des d'aquests sectors no es descarta potenciar la candidatura d'un secretari general alternatiu, que no tindria la missió de vèncer Roca, sinó sols de desgastar-lo una mica més. Si bé sembla que l'últim capítol d'aquesta crisi encara no ha arribat, tot indica que s'acabarà aviat. Si més no ja hi ha data per a elegir secretari general: el 31-G.

Pere Martí

Unió replica defensant la seva sobirania

La reacció d'Unió Democràtica de Catalunya davant el document aprovat pels seus socis de coalició no es va fer esperar. Els democristians van rebutjar el document de Roca immediatament, per dos motius bàsics. Políticament, perquè vulnera la sobirania d'UDC, i formalment, perquè no és fruit del debat entre tots dos partits, sinó només d'una de les parts.

Però en l'actitud d'Unió hi ha una altra qüestió de fons: "No som la causa principal ni ac-

cessòria de la crisi de CDC", afirmen. El partit de Duran i Lleida ha vist com al llarg dels últims mesos anava apareixent de forma periòdica com l'origen de les tensions de CDC i d'alguna manera s'ha sentit instrumentalitzat i utilitzat, sobretot davant l'opinió pública.

En el darrer Consell Nacional de CDC Roca posava el tema d'Unió damunt la taula, perquè era Unió, i no cap altre motiu, el que ell va assenyalar com a motiu de la seva renúncia. I per tant, si ha de tornar a ser secre-

tari general de CDC, i així sembla que ho desitgi, li és necessari que les relacions amb Unió siguin objecte, si més no, de debat, i recuperar, així, el seu primer argument, molt diluït pels darrers esdeveniments.

Però Duran i Lleida, per primera vegada des que Roca va renunciar a la secretaria general de CDC, ha expressat una opinió sobre la situació interna dels seus socis. Duran, tornant la pilota al camp del seu soci, va demanar "coratge polític per a dir les coses pel seu nom i

afrontar els problemes reals que provoquen la crisi a CDC". Afirmava amb això que el problema no és el seu partit, sinó que el problema està entre Pujol i Roca.

Les relacions UDC-CDC tornen a ser damunt la taula, tal com volia Roca, però en el cas que el debat es conflictivitzés, encara resta per veure si en sortiria més reforçat Roca, Pujol, o fins i tot la mateixa Unió, lliure de qualsevol esquerra interna.

P. M.